

[Inge Fischer Møller]

Jeg sagde ved førstebehandlingen, det står også i betænkningen, at socialdemokratiet ikke har afvist at ville være med til at spare. Det, vi har ønsket, er socialt rimelige, velfalancerede løsninger. Det mener vi ikke at der er tale om her. Det har jeg nævnt ved førstebehandlingen, og vi har også drøftet det under udvalgsarbejdet, så jeg mener ikke, at det er nødvendigt at gentage det.

Jeg vil godt sige noget endnu en gang, så det også kan gå op for fru Agnete Laustsen. Det, der var tale om med vores helhedsplan, var bl. a., at man skulle fortsætte beskæftigelsesinitiativerne, vi skulle have en rimelig skattelovgivning, beskatning af private og offentlige fonde, og så skulle vi begynde på overskudsdeling. Det fik vi ikke opbakning til.

Jeg vil godt sige til hr. Hans Jørgen Holm, at det er rigtigt, at vi har sagt, at vi vil være en loyal opposition. Men der er alligevel grænser for, hvor loyal man kan være, når man dels ikke får svar på sine spørgsmål, dels ikke får lydhørhed i udvalget i forhold til ministeren i form af rigtige svar på stillede spørgsmål.

Til hr. Agerschou vil jeg sige, at det spørgsmål hører vi så tit om: hvis og når. Jeg vil hellere sige: når socialdemokratiet kommer igen, hvad vil I så gøre ved alle disse sociale nedskæringer? Uden at genere nogen tror jeg nok, jeg retfærdigvis må sige, at det vel er naivt at forestille sig, at et velfærdssamfund, der er bygget op igennem mange år, kan genopbygges i løbet af en kort periode. Men jeg kan give det tilsagn her, at vi vil gøre alt det, vi kan.

Jeg synes, at fru Tove Niemann skulle læse lidt mere om, hvad der skete, dengang vi afviste afskaffelsen af laveste invalidepension isoleret. Det er ikke, fordi vi ikke har forståelse for, at de personer, der får laveste invalidepension, har det dårligt, men argumentationen er klart den, at vi ønsker en debat om hele førtidspensionsområdet. Det lægger vi også selv op til, og fru Tove Niemann kan jo glæde sig til debatten i morgen, hvor beslutningsforslag nr. B 33 skal diskuteres.

Til slut til socialministeren: jeg synes i og for sig, at de svar, vi fik her, var meget illustrerende for, hvilke svar vi har fået i udvalget. Jeg spurgte indledningsvis, hvad man vil gøre for beskæftigelsen, og jeg ved, at man har spurgt finansministeren, indenrigsmini-

steren, arbejdsministeren, men ingen har givet svar. Jeg fik heller ikke noget svar her i dag, ergo må jeg drage den konklusion, at regeringen ikke aner, hvad den skal stille op. Den konklusion må jeg drage, og det synes jeg ærlig talt er for dårligt, når man ser det i lyset af det lovforslag, vi her behandler.

Som ministeren sagde, får vi jo på grund af, at der nu kommer et nyt ændringsforslag, en drøftelse af dette forslag mellem anden og tredje behandling. Her vil jeg godt indskyde, at ministeren sagde jo så smukt, at man får svar, som man spørger, men ministeren bør kigge spørgsmålene efter og være ærlig. Det, vi tit har bedt om, er en udbygning af svaret, og vi har ikke lavet spørgsmålet om. Derfor har vi ikke fået svar på det, vi har spurgt om. Ministeren kunne, det vil jeg godt sige afslutningsvis, have sparet både udvalget og sine embedsmænd for en masse arbejde, hvis vi havde fået svar på det, vi spurgte om. Og hvis ministeren ikke er enig heri, så vis mig lige et spørgsmål, hvor vi har omformuleret spørgsmålet på baggrund af et stillet svar!

Agnete Laustsen (KF):

Jeg er naturligvis altid glad for at høre fru Inge Fischer Møller bekræfte, at socialdemokratiet sandelig også gerne vil spare, og at det også meget gerne vil spare på det sociale område. Men jeg vil gerne sige til fru Inge Fischer Møller, at der trods alt står i denne udvalgsbetænkning:

»Regeringen har gennemført så drastiske finanspolitiske stramninger, at ledigheden vil stige voldsomt. Regeringen skal derfor ikke regne med socialdemokratiet overhovedet, når det drejer sig om besparelser på det sociale område.«

Og så kan fru Inge Fischer Møller jo godt komme og sige – det er en meget let argumentation: ja men vi vil da gerne spare, men det er kun, hvis vi kan få ØD igennem, det er kun, hvis vi kan få skåret ned på forsvaret, det er kun . . . kort sagt, hvis alt det andet, vi står for, bliver gennemført herinde. Ja men tilsvarende kunne vi andre jo komme og sige: vi vil da sandelig gerne gå ind for dette eller hint forslag, men kun under forudsætning af, at den konservative uddannelsespolitik bliver gennemført, under forudsætning af, at den konservative forsvarspolitik osv. bliver gennemført. Vi kom jo aldrig nogen veg-